

АЛГОРИТМ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗРАХУНКОВОЇ НАДІЙНОСТІ ПРОГІННИХ ПОПЕРЕДЬ НАПРУЖЕНИХ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ КОНСТРУКЦІЙ

Агаєва О.А., асистент; Карпюк В.М., д.т.н., професор
(кафедра залізобетонних конструкцій та транспортних споруд)

На основі прийнятих загальних принципів для практичного застосування розроблено наступний алгоритм регулювання розрахункової надійності прогінних залізобетонних конструкцій з попередньо напружену арматурою, який базується на варіантному методі можливих напрямків операційного програмування:

1. На підставі наявного досвіду або за аналогією з конструкціями, які були запроектовані раніше, приймаються попередні розміри поперечного перерізу, клас бетону, кількість та розташування арматури в конструкції, що проектується.

2. За рекомендаціями чинних нормативних документів для цього елемента знаходяться: несуча здатність нормальних і, за необхідності, похилих перерізів; прогини або інший вид деформацій; тріщиностійкість нормальних і похилих перерізів, ширина розкриття тріщин за короткочасної та тривалої дії навантаження.

3. Обчислюються характеристики безпеки β_i для кожного із розрахункових граничних станів конструкції.

4. Усі отримані показники надійності β_i порівнюються з рекомендованими нормами значеннями β_{onm} . На практиці доцільно, щоби виконувалася умова: $0 \leq \beta_i - \beta_{onm} \leq 0,2\beta_{onm}$.

5. Якщо не виконується умова правої частини вищепереліченої нерівності для деяких граничних станів, то відповідні величини β_i зменшуються шляхом зміни одного або декількох чинників, направлених на економію витрат.

Регулювання розрахункової надійності при змінному навантаженні полягає, насамперед, у визначенні характеристики надійності під час первинного прикладання навантаження, під час зміни навантаження протягом перших декількох напівциклів, а також її екстраполяції на кінець терміну експлуатації конструкції. Потім здійснюється корегування цієї характеристики у необхідному напрямку.

Наслідком регулювання розрахункової надійності запроектованих за запропонованим алгоритмом конструкцій може бути як економія матеріалів і енергоресурсів, так і збільшення ступеня їх забезпеченості до необхідного рівня за різними граничними станами.